

Hermano Lobo (1972-1979)

Un ou dur per al Caudillo

Norberto Piqueras Sánchez, Manuel Martínez Tórtola
coords.

2023 - 300 pp. - ISBN: 978-84-9133-546-7 - 30 €

THEMA: AGC; JBCT4; JBF; JBFV3; FUP; XQT

En la primavera de 1972, un grup d'intel·lectuals que compartien la seua oposició a la dictadura, idearen una nova revista, 'El Huevo Duro'. Com que els censors no van entendre això del nom i l'ou no va fructificar, calgué pensar en una alternativa. Va ser Chumy Chúmez, àcrata de pensament i entusiasta de l'humor directe, qui en va trobar la solució: fer esclatar l'ou perquè donara vida a un animal, a un germà llop: 'Hermano Lobo'. El 13 de maig de 1972, l'editorial Pléyade, que ja publicava la mítica revista 'Triunfo', treia al carrer el primer udol d'"Hermano Lobo", amb el subtítol 'Semanao de humor', tota una declaració d'intencions que es podria resumir en el la dita "A bon entendor, breu parlador". Perquè, més que paraules, la revista anava plena d'imatges ben suggeridores i provocadores. Des del dibuix surrealista d'Ops (Andrés Rábago) a l'irreverent de Chúmez, passant per Forges o Gila, entre altres, van fer de la revista molt més que un mitjà per a riure's de la dictadura: la van convertir en un símbol de rebel·lia i transgressió. Per això va tenir tant d'èxit. La tirada de 100.000 exemplars d'aquell primer número va desaparèixer dels quioscos ràpidament. En números successius, la tirada es va elevar fins a 150.000 exemplars i va arribar al màxim de vendes amb la xifra de 170.000. La vida del setmanari que avui rememorem no fou massa llarga. Traspassà un any després que el dictador, tot confirmant que la seua acidesa antidictatorial ja no casava amb els nous temps de transició, o que la seua fórmula editorial no estava preparada per a resistir l'elevada competència. Tanmateix, el balanç va ser majúscul. Ni més ni menys, va permetre imaginar un altre món, una altra forma de vida i, sobretot, un altre sistema de valors que avui anomenem democràcia.